

7. KOR- DIRIGENTEN

*Syng saa Sorgen Sangbund mister,
syng til Skræk for hver Filister
syng saa Fryd i Sind sig lister
syng saa Sal og Stue rister.*

Haandverksangforeningen (manns)kor var et av hovedstadens 3 beste og største kor. Ole dirigerte dem 1876-1881.

Dette koret hadde tidligere hatt Johan D. Behrens som dirigent (1848-65) og f.eks. Sperati, Conradi, Lasson og Koppang senere.

De ble stiftet allerede i 1845 bare noen måneder etter Studentsangforening og det var J.G. Conradi som var initiativtakeren. Organist Koppang var dirigent i 1875.

Det var vanskelig for Koppang å møte til øvelsene (som var søndag formiddag!) på grunn av sitt virke som organist i Johanneskirken. Flytte av øvelsestiden ble nedstemt og man var på jakt etter ny dirigent. Valget falt på komponisten Ole Olsen. Han møtte første gang i foreningen 18/10-1875 med en gasje av kr. 40.- pr. måned.

For å gi et inntrykk av mannsangens interesse på denne tiden kan det nevnes at det var 91 aktive medlemmer i koret og de passive tallet 240.

Med denne foreningen reiste han bl.a. på sangertur til Tønsberg. Selvfølgelig med dampskip. I mars året 1879 skulle Ole foreta en av sine utenlandsreise, og som vikar fikk man Alfred Paulsen (han med "Norge, mitt Norge" etc.)

Men Ole kom tilbake og hadde bl.a. koret med til Fredrikshald (Halden) 1880 (18/7) der de bl.a. hyldet Reissiger etter at de hadde overvært l. Brigades konsert i parken. Det ble etterpå festet og man skålte både for Reissiger og Olsen.

Samme høst reiste Ole igjen til utlandet. Denne gangen ville de ikke ha Alfred Paulsen som vikar, men spurte Lammers om å overta.

Foreningen syntes det imidlertid var lite tilfredsstillende at Ole ikke var mer stabil enn som så, - de følte de ikke ha noen fast dirigent. De besluttet derfor å engasjere Lammers fast (for kr. 50 pr. måned) og slik ble det fra høsten 1881.

Oles virke i foreningen ble derfor ikke av særlig lang varighet selv om han på papiret var dirigent fra 1875 til 1880.

(Kilde: Haandverksangforenings historie v/C.Hansen, 1919)

Ole skal også ha vært dirigent for et lite mannskor som het «Halfdan» «hvis oppgave hovedsakelig var at fremføre nyere norske kor- og kvartetsange».

Dette "kor" opptrådte bl.a. 30. mars 1879, men som kvar-

Johan Gottfried Conradi (1820-1896) etter tegning funnet i Oles etterlaten-skaper. Ukjent kunstner.

Thorvald (Amund) Lammers (1841-1922)

Oles gode venn som assisterte på mange av hans konserter og udfremførte mange av hans sanger. Tegning fra 1884.

tett, og trengte som sådan ingen dirigent, så her er kildene ikke helt enige. Muligens utviklet kvartetten seg til kor?

Imidlertid, flere av de kvartetsangene han skrev var tiltenkt denne gruppen, og på nevnte konsert fremførte de bl.a. "Frier-sjau" som skal være tilegnet dem. (Se ellers verkslisten)

Handelstandens Sangforening (stiftet 1847) fikk til 50års jubileet en Festkantate forfattet av foreningens biograf Carl Dysthe. Musikken ble bestilt av Ole Olsen. Dirigent der var i mange år O.A. Grøndahl. Koret, som alle andre, sang også mange av Ole Olsens sanger.

Hampus Huld-Nystrøm sier i sitt verk «Sangerliv» at Ole Olsen har risset sitt liv inn i norsk korsangs annaler, "enda han helst skrev operaer og instrumentalkomposisjoner. Hans ildnende «Fanevakt» er blitt et fast nummer ved åpning av alle større sangerstevner. Tidlig ble sangen populær. Han forteller selv: "Det var ikke uden en vis glæde og tilfredsstillelse, at jeg for et par aar siden hørte «Fanevagt» sunget paa en fiskende motorskøite langt udenfor Kristiansand, «sligt støtter», sa gutten han fikk kaffedoktor på morgenkvisten».

«Solefaldssang fra Svein Uræd teller blandt våre nasjonal-melodier. Høyet når han kanskje likevel i «Jotunheimen», - en fin sommerlig landskapsskildring med en egen norsk dâm over seg som viser lyrikeren Ole Olsen fra hans beste side». Sa H.Huld-Nystrøm.

Sangerfester (-stevner) har vært holdt i Norge siden 1850. I 1883 var stevnet i Trondheim og i 1896 i Kristiania. Behrens var sentral i arrangementet i Trondheim, men ikke i hovedstaden. Her er han som indianer mens Kjerulf og Sandvik følger med fra skyen. Lille Ole holder seg for ørene. Fra Korsaren 27/2 1896.